بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سایت اینترنتی گلزارنور

http://golzarenoor.ir

زیارت امیرامؤمنین علیه السلام در شب و روز عید مبعث

سومین زیارت از زیارات ویژۀ حضرت امیرمؤمنان علیه السلام ، **زیارت شب مبعث و روز آن** است، یعنی شب بیست‌وهفتم رجب و روز آن‌که در آن سه زیارت وارد است:

اوّل

زیارت رجبیه: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی أَشْهَدَنا مَشْهَدَ أَوْلِيائِهِ..» که در اعمال ماه رجب گذشت و آن زیارتی است که در ماه رجب، در هر یک از مشاهد مشرّفه خوانده می‌شود، ولی صاحب کتاب «مزار قدیم» و شیخ محمّد بن مشهدی آن را نیز از زیارت ویژۀ شب مبعث شمرده‌اند، چون آن زیارت را خواندی فرموده‌اند: بعد از آن دو رکعت نماز زیارت بخوان و هرچه خواهی دعا کن.

دوم

زیارت «السَّلامُ عَلَىٰ أَبِی الْأَئِمَّةِ وَمَعْدِنِ النُّبُوَّةِ..» است که علاّمه مجلسی آن را زیارت هفتم کتاب «تحفه» قرار داده است و صاحب کتاب «مزار قدیم» گفته است مختص به شب بیست‌وهفتم رجب است، چنان‌که ما آن را در «هدیة الزائر» ذکر کردیم.

سوم

زیارتی است که شیخ مفید و سید و شهید نقل کرده‌اند، به این صورت که چون در شب مبعث یا روز آن، خواستی امیرمؤمنان را زیارت کنی، بر در بارگاه شریفش مقابل قبر آن حضرت بایست و بگو:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَشْهَدُ أَنْ لَاإِلٰهَ إِلّا اللهُ وَحْدَهُ لَاشَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَأَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طالِبٍ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدُاللهِ وَأَخُو رَسُولِهِ، وَأَنَّ الْأَئِمَّةَ الطَّاهِرِينَ مِنْ وُلْدِهِ حُجَجُ اللهِ عَلَىٰ خَلْقِهِ.

گواهی می‌دهم که معبودی جز خدا نیست، یگانه است و شریکی ندارد و گواهی می‌دهم که محمّد بنده و فرستاده اوست و علی‌بن‌ابیطالب امیرمؤمنان بنده خدا و برادر رسول اوست و امامان پاک از فرزندانش حجّت‌های خدا بر آفریده‌های اویند.

پس وارد شو و نزدیک قبر آن حضرت بایست، به طوری که رویت به جانب قبر و پشت به قبله باشی، آن گاه «صد مرتبه» «اَللّهُ اَکبَرُ» بگو و بخوان:

السَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ خَلِيفَةِ اللهِ، السَّلامُ عَلَيْكَ يَا وارِثَ نُوحٍ صِفْوَةِ اللهِ، السَّلامُ عَلَيْكَ يَا وارِثَ إِبْراهِيمَ خَلِيلِ اللهِ، السَّلامُ عَلَيْكَ يَا وارِثَ مُوسىٰ كَلِيمِ اللهِ، السَّلامُ عَلَيْكَ يَا وارِثَ عِيسىٰ رُوحِ اللهِ، السَّلامُ عَلَيْكَ يَا وارِثَ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ رُسُلِ اللهِ، السَّلامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، السَّلامُ عَلَيْكَ يَا إِمامَ الْمُتَّقِينَ، السَّلامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ

سلام بر تو ای وارث آدم جانشین خدا، سلام بر تو ای وارث نوح برگزیده خدا، سلام بر تو ای وارث ابراهیم دوست خدا، سلام بر تو ای وارث موسی هم‌سخن خدا، سلام بر تو ای وارث عیسی روح خدا، سلام بر تو ای وارث محمّد سرور رسولان خدا، سلام بر تو ای امیرمؤمنان، سلام بر تو ای پیشوای پرهیزگاران، سلام بر تو ای سرور جانشینان

السَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ رَسُولِ رَبِّ الْعالَمِينَ، السَّلامُ عَلَيْكَ يَا وارِثَ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ، السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبَأُ الْعَظِيمُ، السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّراطُ الْمُسْتَقِيمُ؛ السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُهَذَّبُ الْكَرِيمُ، السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَصِيُّ التَّقِيُّ، السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ، السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبَدْرُ الْمُضِيءُ، السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ الْأَكْبَرُ، السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْفارُوقُ الْأَعْظَمُ، السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا السِّراجُ الْمُنِيرُ، السَّلامُ عَلَيْكَ يَا إِمامَ الْهُدىٰ

سلام بر تو ای جانشین رسول پروردگار جهانیان، سلام بر تو ای وارث دانش پیشینیان، سلام بر تو ای خبر بزرگ، سلام بر تو ای راه راست؛ سلام بر تو ای پیراسته بزرگوار، سلام بر تو ای جانشین پرهیزگار، سلام بر تو ای پسندیده پاک، سلام بر تو ای ماه نوربخش، سلام بر تو ای بزرگ‌ترین صدّیق، سلام بر تو ای بزرگ‌ترین جداکننده حق و باطل، سلام بر تو ای چراغ نورافشان، سلام بر تو ای امام هدایت

السَّلامُ عَلَيْكَ يَا عَلَمَ التُّقىٰ، السَّلامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ الْكُبْرىٰ، السَّلامُ عَلَيْكَ يَا خاصَّةَ اللهِ وَخالِصَتَهُ، وَأَمِينَ اللهِ وَصَفْوَتَهُ، وَبابَ اللهِ وَحُجَّتَهُ، وَمَعْدِنَ حُكْمِ اللهِ وَسِرِّهِ، وَعَيْبَةَ عِلْمِ اللهِ وَخازِنَهُ، وَسَفِيرَ اللهِ فِي خَلْقِهِ

سلام بر تو ای پرچم پرهیزگاری، سلام بر تو ای حجّت بزرگ‌تر خدا، سلام بر تو ای بنده خاص و خالص حق و امین و برگزیده خدا و درگاه خدا و معدن حکم خدا و راز و گنجینه علم و خزانه‌دار و سفیر خدا در میان بندگان

أَشْهَدُ أَنَّكَ أَقَمْتَ الصَّلاةَ، وَآتَيْتَ الزَّكاةَ، وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ، وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ؛ وَاتَّبَعْتَ الرَّسُولَ، وَتَلَوْتَ الْكِتابَ حَقَّ تِلاوَتِهِ، وَبَلَّغْتَ عَنِ اللهِ، وَوَفَيْتَ بِعَهْدِ اللهِ، وَتَمَّتْ بِكَ كَلِماتُ اللهِ، وَجاهَدْتَ فِي اللهِ حَقَّ جِهادِهِ، وَنَصَحْتَ لِلهِ وَ لِرَسُو لِهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

گواهی می‌دهم که تو نماز را بپا داشتی و زکات را پرداختی و امربه‌معروف و نهی‌ازمنکر کردی؛ و قرآن را تلاوت نموده آن‌گونه که شایسته تلاوت است و از جانب خدا دین را به مردم رساندی و به پیمان خدا وفا کردی و کلمات خدا به وسیله تو کامل شد و در راه خدا جهاد کردی، جهادی شایسته و برای خدا و رسولش (درود خدا بر او و خاندانش باد)

وَجُدْتَ بِنَفْسِكَ صابِراً مُحْتَسِباً مُجاهِداً عَنْ دِينِ اللهِ، مُوَقِّياً لِرَسُولِ اللهِ، طالِباً ما عِنْدَ اللهِ، راغِباً فِيما وَعَدَ اللهُ، وَمَضَيْتَ لِلَّذِي كُنْتَ عَلَيْهِ شَهِيداً وَشاهِداً وَمَشْهُوداً، فَجَزاكَ اللهُ عَنْ رَسُو لِهِ وَعَنِ الْإِسْلامِ وَأَهْلِهِ مِنْ صِدِّيقٍ أَفْضَلَ الْجَزاءِ

خیرخواهی نمودی و به جانبازی برخاستی با صبر برای خدا، درحالی‌که دفاع کننده بودی از دین خدا و حفظ کننده جان رسول خدا، خواهان آنچه نزد خداست، مشتاق به آنچه خدا وعده داد و جهاد رفتی بر روشی که بر آن بودی، حاضر و گواه و گواهی شده، خدا پاداش دهد از سوی پیامبرش و از سوی اسلام و اهلش از چنین صدّیقی! برترین پاداش‌ها

أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ أَوَّلَ الْقَوْمِ إِسْلاماً، وَأَخْلَصَهُمْ إِيماناً، وَأَشَدَّهُمْ يَقِيناً، وَأَخْوَفَهُمْ لِلهِ، وَأَعْظَمَهُمْ عَناءً، وَأَحْوَطَهُمْ عَلَىٰ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَأَفْضَلَهُمْ مَناقِبَ، وَأَكْثَرَهُمْ سَوابِقَ، وَأَرْفَعَهُمْ دَرَجَةً، وَأَشْرَفَهُمْ مَنْزِلَةً، وَأَكْرَمَهُمْ عَلَيْهِ، فَقَوِيْتَ حِينَ وَهَنُوا، وَلَزِمْتَ مِنْهاجَ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

گواهی می‌دهم تو اولین فرد ملّت بودی در اسلام و خالص‌ترینشان در ایمان و شدیدترینشان در یقین و ترسنده‌ترینشان از خدا و بزرگ‌ترینشان در قبول زحمت و با احتیاط‌ترینشان نسبت به رسول خدا (درود خدا بر او و خاندانش باد) و برترینشان در فضائل و زیادترینشان در سوابق و بلندترینشان در درجه و شریف‌ترینشان در منزلت و بزرگوارترینشان در پیشگاه او، پس نیرومند بودی هنگامی‌که مردم سست بودند و پای‌بند بودی راه رسول خدا(درود خدا بر او و خاندانش باد) را

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ خَلِيفَتَهُ حَقّاً، لَمْ تُنازَعْ بِرَغْمِ الْمُنافِقِينَ، وَغَيْظِ الْكافِرِينَ، وَضِغْنِ الْفاسِقِينَ، وَقُمْتَ بِالْأَمْرِ حِينَ فَشِلُوا، وَنَطَقْتَ حِينَ تَتَعْتَعُوا، وَمَضَيْتَ بِنُورِ اللهِ إِذْ وَقَفُوا، فَمَنِ اتَّبَعَكَ فَقَدِ اهْتَدىٰ ، كُنْتَ أَوَّلَهُمْ كَلاماً، وَأَشَدَّهُمْ خِصاماً، وَأَصْوَبَهُمْ مَنْطِقاً، وَأَسَدَّهُمْ رَأْياً، وَأَشْجَعَهُمْ قَلْباً، وَأَكْثَرَهُمْ يَقِيناً، وَأَحْسَنَهُمْ عَمَلاً وَأَعْرَفَهُمْ بِالْأُمُورِ

و گواهی می‌دهم که تو جانشین پیامبر بودی، جانشینی بر حق، در این امر به رغم خواهش منافقان و خشم کافران و کینه فاسقان تو را کشمکشی نبود، به کار حکومت قیام کردی، هنگامی‌که آن‌ها کاهلی کردند و نطق کردی، زمانی که آنان از سخن گفتن دم فرو بستند و به نور خدا پیش رفتی، آن زمان‌که آن‌ها توقّف کردند، پس هرکه تو را پیروی کرد راه یافت، تو اول آنان بودی در سخن گفتن و

سخت‌ترینشان در دفاع و درست‌ترینشان در گفتار و استوارترینشان در رأی و شجاع‌ترینشان در قلب و زیادترینشان در یقین و نیکوترینشان در عمل و آگاه‌ترینشان به امور

كُنْتَ لِلْمُؤمِنِينَ أَباً رَحِيماً إِذْ صارُوا عَلَيْكَ عِيالاً، فَحَمَلْتَ أَثْقالَ مَا عَنْهُ ضَعُفُوا، وَحَفِظْتَ مَا أَضاعُوا، وَرَعَيْتَ مَا أَهْمَلُوا، وَشَمَّرْتَ إِذْ جَبُنُوا، وَعَلَوْتَ إِذْ هَلِعُوا، وَصَبَرْتَ إِذْ جَزِعُوا، كُنْتَ عَلَى الْكافِرِينَ عَذاباً صَبّاً وَغِلْظَةً وَغَيْظاً، وَ لِلْمُؤْمِنِينَ غَيْثاً وَخِصْباً وَعِلْماً

برای اهل ایمان پدری مهربان بودی، زمانی که تدبیر امورشان به دست تو افتاد پس تو به دوش کشیدی، آنچه آنان از آن ناتوان شدند و حفظ کردی آنچه را آن‌ها تباه کردند و رعایت کردی آنچه را آن‌ها فرو گذاردند و دامن همّت به کمر زدی زمانی که ترسیدند و برتر شدی وقتی آزمند شدند و صبر کردی آنگاه که صبر نکردند، بر کافران عذابی ریزان بودی و شدید و خشمگین و برای مؤمنان باران رحمت و نعمت فراوان و دانش بی‌پایان بودی

لَمْ تُفْلَلْ حُجَّتُكَ، وَلَمْ يَزِغْ قَلْبُكَ، وَلَمْ تَضْعُفْ بَصِيرَتُكَ، وَلَمْ تَجْبُنْ نَفْسُكَ، كُنْتَ كَالْجَبَلِ لاتُحَرِّكُهُ الْعَواصِفُ، وَلَا تُزِيلُهُ الْقَواصِفُ، كُنْتَ كَما قالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ قَوِيّاً فِي بَدَنِكَ، مُتَواضِعاً فِي نَفْسِكَ، عَظِيماً عِنْدَ اللهِ، كَبِيراً فِي الْأَرْضِ، جَلِيلاً فِي السَّماءِ

دلیلت کند نشد، دلت منحرف نگشت، بصیرتت به ناتوانی ننشست، وجودت نترسید، مانند کوه بودی که تندبادها حرکتش ندهد و شکننده‌ها از جا برش ندارد، آن‌چنان بودی که رسول خدا (درود خدا بر او و خاندانش باد) فرمود: نیرومند در بدن، فروتن پیش خود، عظیم نزد خدا، بزرگ در زمین، با عظمت در آسمان

لَمْ يَكُنْ لِأَحَدٍ فِيكَ مَهْمَزٌ، وَلَا لِقائِلٍ فِيكَ مَغْمَزٌ، وَلَا لِخَلْقٍ فِيكَ مَطْمَعٌ، وَلَا لِأَحَدٍ عِنْدَكَ هَوادَةٌ، يُوجَدُ الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ عِنْدَكَ قَوِيّاً عَزِيزاً حَتَّىٰ تَأْخُذَ لَهُ بِحَقِّهِ، وَالْقَوِيُّ الْعَزِيزُ عِنْدَكَ ضَعِيفاً حَتَّىٰ تَأْخُذَ مِنْهُ الْحَقَّ، الْقَرِيبُ وَالْبَعِيدُ عِنْدَكَ فِي ذٰلِكَ سَواءٌ، شَأْنُكَ الْحَقُّ وَالصِّدْقُ وَالرِّفْقُ، وَقَوْلُكَ حُكْمٌ وَحَتْمٌ، وَأَمْرُكَ حِلْمٌ وَعَزْمٌ، وَرَأْيُكَ عِلْمٌ وَحَزْمٌ

برای احدی درباره تو جای طعنه زدن نبود و برای گوینده‌ای دربارۀ‌ات زمینه عیب‌جویی وجود نداشت و برای خلق نسبت به تو برای خواسته‌های باطلشان جای طمعی و نه کسی را پیش تو توقّع نرمشی بود، ناتوان و خوار نزد تو، نیرومند و عزیز به حساب می‌آمد تا آن‌که حقّش را به سود او بگیری و نیرومند و عزیز پیش تو، ناتوان و خوار شمرده می‌شد تا حق را از چنگ او درآوری، نزدیک و دور نزد تو در این زمینه برابرند، کار تو حق و درستی و خوش‌رفتاری است و گفته‌ات داوری و قطعی و دستورت بردباری و تصمیم و رأیت دانش و تدبیر

اعْتَدَلَ بِكَ الدِّينُ، وَسَهُلَ بِكَ الْعَسِيرُ، وَأُطْفِئَتْ بِكَ النِّيرانُ، وَقَوِيَ بِكَ الْإِيمانُ، وَثَبَتَ بِكَ الْإِسْلامُ، وَهَدَّتْ مُصِيبَتُكَ الْأَنامَ، فَإِنَّا لِلّٰهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ راجِعُونَ؛ لَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَكَ، وَلَعَنَ اللهُ مَنْ خالَفَكَ، وَلَعَنَ اللهُ مَنِ افْتَرىٰ

عَلَيْكَ، وَلَعَنَ اللهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَغَصَبَكَ حَقَّكَ، وَلَعَنَ اللهُ مَنْ بَلَغَهُ ذٰلِكَ فَرَضِيَ بِهِ، إِنَّا إِلَى اللهِ مِنْهُمْ بُرٰاءُ، لَعَنَ اللهُ أُمَّةً خالَفَتْكَ، وَجَحَدَتْ وِلايَتَكَ، وَتَظاهَرَتْ عَلَيْكَ وَقَتَلَتْكَ، وَحادَتْ عَنْكَ وَخَذَلَتْكَ، الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ النّٰارَ مَثْواهُمْ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ.

دین به تو اعتدال یافت و سختی به تو آسان شد و آتش‌ها به وسیله تو خاموش گشت و ایمان به حضرتت نیرومندی یافت و اسلام به تو پایدار شد و مصیبتت مردم را درهم شکست، پس ما از آن خداییم و به سوی او باز می‌گردیم؛ خدا لعنت کند کسی که تو را کشت و آنکه با تو مخالفت ورزید و آنکه به تو دروغ بست و آنکه بر تو ستم روا داشت و حقّت را غارت کرد و خدا لعنت کند کسی را که این خبر به او رسید و به آن خشنود شد، ما با توجّه به خدا از ایشان بیزاریم، خدا لعنت کند ملّتی را که با تو مخالفت ورزیدند و ولایتت را انکار نمودند و بر ضدّ تو به هم کمک رساندند و تو را کشتند و از تو منحرف شده و از یاری‌ات دریغ کردند؛ خدا را سپاس که آتش را جایگاه آنان قرار داد و چه جایگاهی است برای واردشدگان

أَشْهَدُ لَكَ يَاوَلِيَّ اللهِ وَوَلِيَّ رَسُولِهِ صَلَّىاللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِالْبَلاغِ وَالْأَداءِ وَالنَّصِيحَةِ ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ حَبِيبُ اللهِ وَبابُهُ، وَأَنَّكَ جَنْبُ اللهِ وَوَجْهُهُ الَّذِي مِنْهُ يُؤْتىٰ، وَأَنَّكَ سَبِيلُ اللهِ، وَأَنَّكَ عَبْدُ اللهِ، وَأَخُو رَسُولِهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، أَتَيْتُكَ زائِراً لِعَظِيمِ حالِكَ وَمَنْزِلَتِكَ عِنْدَ اللهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ، مُتَقَرِّباً إِلَى اللهِ بِزِيارَتِكَ، راغِباً إِلَيْكَ فِي الشَّفاعَةِ

برایت گواهی می‌دهم ای ولی خدا و ولی رسولش (درود خدا بر او و خاندانش باد) به رساندن پیام حق و ادای وظیفه و گواهی می‌دهم که تو محبوب و درگاه خدایی و سویی هستی که از آن به جانب خدا می‌آیند و تویی راه خدا و تویی بنده خدا و برادر رسول خدا (درود خدا بر او و خاندانش باد) به نزدت آمده‌ام، زیارت کننده به خاطر بزرگ بودن موقعیّتت و جایگاهت نزد خدا و رسولش و به زیارتت به سوی خدا تقرّب می‌جویم، مشتاق به سوی توأم در شفاعت

أَبْتَغِي بِشَفاعَتِكَ خَلاصَ نَفْسِي، مُتَعَوِّذاً بِكَ مِنَ النّٰارِ، هارِباً مِنْ ذُنُوبِيَ الَّتِي احْتَطَبْتُها عَلىٰ ظَهْرِي، فَزِعاً إِلَيْكَ رَجاءَ رَحْمَةِ رَبِّي، أَتَيْتُكَ أَسْتَشْفِعُ بِكَ يَا مَوْلايَ إِلَى اللهِ وَأَتَقَرَّبُ بِكَ إِلَيْهِ لِيَقْضِيَ بِكَ حَوائِجِي، فَاشْفَعْ لِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى اللهِ فَإِنِّي عَبْدُ اللهِ وَمَوْلاكَ وَزائِرُكَ وَلَكَ عِنْدَ اللهِ الْمَقامُ الْمَعْلُومُ، وَالْجاهُ الْعَظِيمُ، وَالشَّأْنُ الْكَبِيرُ، وَالشَّفاعَةُ الْمَقْبُولَةُ

به شفاعتت رهایی خویش را می‌طلبم، از آتش به تو پناهنده‌ام، از گناهانم که بر پشت خود بار کرده‌ام گریزانم، هراسان به سوی توأم، درحالی‌که امید به رحمت پروردگار دارم، به سوی تو آمده‌ام، تو را به سوی خدا به شفاعت می‌گیرم ای مولایم؛ تقرّب می‌جویم به وسیله تو به خدا تا به وسیلهٔ تو حاجاتم برآورده شود، ای امیرمؤمنان مرا به درگاه خدا شفاعت کن، من بنده خدا و دوست و زائر تو هستم، برای تو نزد خدا مقام معلوم و جایگاه بزرگ و شفاعت پذیرفته است

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَصَلِّ عَلَىٰ عَبْدِكَ وَأَمِينِكَ الْأَوْفىٰ، وَعُرْوَتِكَ الْوُثْقىٰ، وَيَدِكَ الْعُلْيا، وَكَلِمَتِكَ الْحُسْنىٰ، وَحُجَّتِكَ عَلَى الْوَرىٰ، وَصِدِّيقِكَ الْأَكْبَرِ، سَيِّدِ الْأَوْصِياءِ، وَرُكْنِ الْأَوْ لِياءِ، وَعِمادِ الْأَصْفِياءِ، أَمِيرِ

الْمُؤْمِنِينَ، وَيَعْسُوبِ الْمُتَّقِينَ، وَقُدْوَةِ الصِّدّيقِينَ، وَ إِمامِ الصَّالِحِينَ؛ الْمَعْصُومِ مِنَ الزَّلَلِ، وَالْمَفْطُومِ مِنَ الْخَلَلِ، وَالْمُهَذَّبِ مِنَ الْعَيْبِ، وَالْمُطَهَّرِ مِنَ الرَّيْبِ

خدایا بر محمّد و خاندان محمّد درود فرست و درود فرست بر بنده و امین کامل‌کنندهٔ وظیفه‌ات و دست‌آویز محکم و برترت و کلمه نیکوتر و حجّت بر بندگانت و صدّیق اکبر و سرور جانشینان و پایه اولیا و تکیه‌گاه برگزیدگان، امیرمؤمنان و سر دستهٔ پرهیزگاران و مقتدای صدّیقان و پیشوای شایستگان؛ آن معصوم از لغزش‌ها و بریده از نقایص و پیراسته از عیب و پاک از شک

أَخِي نَبِيِّكَ، وَوَصِيِّ رَسُولِكَ، وَالْبائِتِ عَلَىٰ فِرَاشِهِ، وَالْمُوَاسِي لَهُ بِنَفْسِهِ، وَكَاشِفِ الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ، الَّذِي جَعَلْتَهُ سَيْفاً لِنُبُوَّتِهِ، وَمُعْجِزاً لِرِسَالَتِهِ، وَدَلالَةً واضِحَةً لِحُجَّتِهِ، وَحامِلاً لِرايَتِهِ، وَوِقَايَةً لِمُهْجَتِهِ، وَهادِياً لِأُمَّتِهِ، وَيَداً لِبَأْسِهِ، وَتاجاً لِرَأْسِهِ، وَباباً لِنَصْرِهِ، وَمِفْتاحاً لِظَفَرِهِ حَتَّىٰ هَزَمَ جُنُودَ الشِّرْكِ بِأَيْدِكَ، وَأَبادَ عَساكِرَ الْكُفْرِ بِأَمْرِكَ، وَبَذَلَ نَفْسَهُ فِي مَرْضاتِكَ وَمَرْضاةِ رَسُولِكَ، وَجَعَلَها وَقْفاً عَلَىٰ طاعَتِهِ، وَمِجَنّاً دُونَ نَكْبَتِهِ، حَتَّىٰ فاضَتْ نَفْسُهُ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كَفِّهِ وَاسْتَلَبَ بَرْدَها وَمَسَحَهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ، وَأَعانَتْهُ مَلائِكَتُكَ عَلَىٰ غُسْلِهِ وَتَجْهِيزِهِ

برادر پیامبرت و جانشین رسولت و خوابیده بر بسترش و کمک‌دهنده به پیامبر با جانش و برطرف کننده اندوه از چهره‌اش، آن‌که او را قرار دادی شمشیری برای نبوّتش و معجزه‌ای برای رسالتش و دلالتی روشن برای حجّتش و حمل‌کننده پرچمش و نگه‌دارنده جانش و راهنمایی امّتش و نیرو برای نبردش و تاجی بر سرش و درگاهی برای یاری‌اش و کلیدی برای پیروزی‌اش تا سپاهیان شرک را با یاری‌ات شکست داد و اردوهای کفر را به دستورت نابود ساخت و جانش را در راه خشنودی تو و رسولت بخشید و آن را وقف بر اطاعت او سپری در برابر گرفتاری‌های پیامبر قرار داد تا جان پیامبر (درود خدا بر او و خاندانش باد) در میان مشت او برآمد و از خنکی آن را در ربود و بر چهره خود کشید و فرشتگان او را بر غسل و تجهیز رسول خدا کمک کردند

وَصَلَّىٰ عَلَيْهِ وَوارىٰ شَخْصَهُ، وَقَضىٰ دَيْنَهُ، وَأَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَلَزِمَ عَهْدَهُ، وَاحْتَذىٰ مِثالَهُ، وَحَفِظَ وَصِيَّتَهُ، وَحِينَ وَجَدَ أَنْصاراً نَهَضَ مُسْتَقِلّاً بِأَعْباءِ الْخِلافَةِ، مُضْطَلِعاً بِأَثْقالِ الْإِمامَةِ، فَنَصَبَ رايَةَ الْهُدىٰ فِي عِبادِكَ، وَنَشَرَ ثَوْبَ الْأَمْنِ فِي بِلادِكَ، وَبَسَطَ الْعَدْلَ فِي بَرِيَّتِكَ، وَحَكَمَ بِكِتابِكَ فِي خَلِيقَتِكَ، وَأَقامَ الْحُدُودَ، وَقَمَعَ الْجُحُودَ، وَقَوَّمَ الزَّيْغَ، وَسَكَّنَ الْغَمْرَةَ، وَأَبادَ الْفَتْرَةَ، وَسَدَّ الْفُرْجَةَ، وَقَتَلَ النَّاكِثَةَ وَالْقاسِطَةَ وَالْمارِقَةَ

آن حضرت بر پیامبر نماز خواند و جنازه‌اش را در خاک گذاشت و قرض او را ادا کرد و به وعده‌اش وفا نمود و پای‌بند پیمانش شد و پا جای پایش نهاد و وصیتش را حفظ کرد و زمانی که یاورانی برای خود یافت، خود به کارهای سنگین خلافت قیام کرد، درحالی‌که با قدرت تمام بارهای گران امامت را به دوش کشید، پس پرچم هدایت را در میان بندگانت برافراشت و جامه امنیت را در کشورهایت گشود و عدالت را در میان مخلوقاتت گستراند، در بین مردم به قرآنت حکومت کرد و مقرّراتت را بر پا نمود و انکار را مقهور و خوار کرد، کجی را راست نمود و فتنه را آرام ساخت و سستی را به نابودی کشید و شکاف اجتماعی را بست و پیمان‌شکنان و ستمکاران و خارج‌شدگان از دین را کشت

وَلَمْ يَزَلْ عَلَىٰ مِنْهاجِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ؛ وَوَتِيرَتِهِ، وَلُطْفِ شاكِلَتِهِ، وَجَمالِ سِيرَتِهِ، مُقْتَدِياً بِسُنَّتِهِ، مُتَعَلِّقاً بِهِمَّتِهِ، مُباشِراً لِطَرِيقَتِهِ، وَأَمْثِلَتُهُ نَصْبُ عَيْنَيْهِ يَحْمِلُ عِبادَكَ عَلَيْها وَيَدْعُوهُمْ إِلَيْها إِلىٰ أَنْ خُضِبَتْ شَيْبَتُهُ مِنْ دَمِ رَأْسِهِ

و همواره زندگی کرد بر راه و روش رسول خدا (درود خدا بر او و خاندانش باد)؛ و طریق او و نرمی خوی او و زیبایی روش او، درحالی‌که به روشش اقتدا کرد و به بلندهمتی‌اش آویخت و عهده‌دار طریق او شد و نمونه‌های عالی کارهای حضرتش را نصب العین خود قرار داد؛ بندگانت را به آن کارها وادار می‌کرد و به آن امور دعوت می‌نمود تا وقتی که محاسنش به خون سرش رنگین شد

اللّٰهُمَّ فَكَما لَمْ يُؤْثِرْ فِي طاعَتِكَ شَكّاً عَلَىٰ يَقِينٍ، وَلَمْ يُشْرِكْ بِكَ طَرْفَةَ عَيْنٍ صَلِّ عَلَيْهِ صَلاةً زاكِيَةً نامِيَةً يَلْحَقُ بِهَا دَرَجَةَ النُّبُوَّةِ فِي جَنَّتِكَ، وَبَلِّغْهُ مِنَّا تَحِيَّةً وَسَلاماً، وَآتِنا مِنْ لَدُنْكَ فِي مُوَالاتِهِ فَضْلاً وَ إِحْساناً وَمَغْفِرَةً وَرِضْواناً، إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْجَسِيمِ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

خدایا همچنان‌که او در طاعت تو شک را بر یقین ترجیح نداد و به اندازه چشم برهم‌زدنی بر تو شرک نیاورد، بر او درود فرست درودی پاکیزه، رونده که به وسیله آن در بهشت به درجه نبوت برسد و از جانب ما به او درود و سلام برسان و عنایت کن به ما از جانب خود، در دوستی‌اش فضل و احسان و مغفرت و خشنودی را که تو دارندهٔ احسان بزرگی، به مهربانی‌ات ای مهربان‌ترین مهربانان

سپس ضریح را ببوس و طرف راست صورت خود را بر آن بگذار و پس از آن جانب چپ را، آنگاه به سوی قبله برگرد و نماز زیارت بخوان و پس از نماز هرچه خواهی دعا کن و بعد از گفتن «تسبیح حضرت فاطمه زهرا»(سلام‌الله‌علیها) بگو:

اللّٰهُمَّ إِنَّكَ بَشَّرْتَنِي عَلَىٰ لِسانِ نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَقُلْتَ: ﴿وَ بَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾، اللّٰهُمَّ وَ إِنِّي مُؤْمِنٌ بِجَمِيعِ أَنْبِيائِكَ وَرُسُلِكَ صَلَواتُكَ عَلَيْهِمْ، فَلَا تَقِفْنِي بَعْدَ مَعْرِفَتِهِمْ مَوْقِفاً تَفْضَحُنِي فِيهِ عَلَىٰ رُؤُوسِ الْأَشْهادِ، بَلْ قِفْنِي مَعَهُمْ وَتَوَفَّنِي عَلَى التَّصْدِيقِ بِهِمْ. اللّٰهُمَّ وَأَنْتَ خَصَصْتَهُمْ بِكَرامَتِكَ، وَأَمَرْتَنِي بِاتِّباعِهِمْ

خدایا تو بر زبان پیامبر و رسولت محمّد (درود تو بر او و خاندانش) به من بشارت دادی و فرمودی: «و به مؤمنان مژده ده که آنان را نزد پروردگارشان پیشینه‌ای نیک [و جایگاهی با ارزش] است»؛ خدای من به همه پیامبران و رسولانت (درود تو بر ایشان) مؤمنم، پس از معرفت به آنان در موقعیتی قرارم مده که در برابر مردم رسوایم سازی، بلکه مرا با آنان قرار ده و با تصدیق به آنان بمیران؛ خدایا تو آنان را مخصوص به کرامتت گرداندی و مرا به پیروی از ایشان فرمان دادی

اللّٰهُمَّ وَ إِنِّي عَبْدُكَ وَزائِرُكَ مُتَقَرِّباً إِلَيْكَ بِزِيارَةِ أَخِي رَسُولِكَ وَعَلَىٰ كُلِّ مَأْتِيٍّ وَمَزُورٍ حَقٌّ لِمَنْ أَتاهُ وَزارَهُ، وَأَنْتَ خَيْرُ مَأْتِيٍّ، وَأَكْرَمُ مَزُورٍ، فَأَسْأَلُكَ يَا اللهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ يَا جَوادُ يَا ماجِدُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ وَلَمْ يَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلَا وَلَداً أَنْ تُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ؛ وَأَنْ تَجْعَلَ

تُحْفَتَكَ إِيَّايَ مِنْ زِيارَتِي أَخا رَسُولِكَ فَكاكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ، وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ يُسارِعُ فِي الْخَيْراتِ وَيَدْعُوكَ رَغَباً وَرَهَباً، وَتَجْعَلَنِي لَكَ مِنَ الْخاشِعِينَ

خدایا من بنده و زائر توأم، به تو تقرّب می‌جویم با زیارت برادر رسولت و بر هر آمده‌ای و زیارت شده‌ای، برای کسی که به نزد او آمده و زیارت کرده حقی است و تو بهترین دیدار شده و بزرگوارترین زیارت شده‌ای، پس از تو درخواست می‌کنم ای خدا، ای مهربان، ای بخشنده، ای جواد، ای بزرگوار، ای یکتا، ای بی‌نیاز، ای کسی که نزاده و زائیده نشده و احدی همتایش نبوده و همسر و فرزندی برنگرفته، اینکه بر محمّد و خاندان محمّد درود فرستی؛ و قرار دهی هدیه‌ات را برایم در زیارتم نسبت به رسولت، رهایی از آتش دوزخ و قرارم دهی از آنان‌که به سوی خیرات می‌شتابند و تو را با امید و بیم می‌خوانند و از فروتنان برای خود مقرّرم داری

اللّٰهُمَّ إِنَّكَ مَنَنْتَ عَلَيَّ بِزِيارَةِ مَوْلايَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طالِبٍ وَوِلايَتِهِ وَمَعْرِفَتِهِ فَاجْعَلْنِي مِمَّنْ يَنْصُرُهُ وَيَنْتَصِرُ بِهِ، وَمُنَّ عَلَيَّ بِنَصْرِكَ لِدِينِكَ . اللّٰهُمَّ وَاجْعَلْنِي مِنْ شِيعَتِهِ، وَتَوَفَّنِي عَلَىٰ دِينِهِ . اللّٰهُمَّ أَوْجِبْ لِي مِنَ الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوانِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالْإِحْسانِ وَالرِّزْقِ الْواسِعِ الْحَلالِ الطَّيِّبِ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

خدایا بر من منّت نهادی به زیارت مولایم علی بن ابیطالب و به ولایت و معرفتش، پس قرارم ده از کسانی که او را یاری می‌کنند و از او یاری می‌ستانند و بر من منّت گذار به یاری‌ات برای دین؛ خدایا مرا از شیعیانش قرار ده و بر دینش بمیران؛ خدایا برای من واجب گردان، از رحمت و خشنودی و مغفرت و احسان و روزی وسیع حلال پاکیزه، آن‌چنان‌که تو شایسته آنی، ای مهربان‌ترین مهربانان و خدا را سپاس پروردگار جهانیان.

نویسنده گوید: در روایت معتبر آمده که حضرت خضر(علیه‌السلام) روز شهادت امیرمؤمنان گریه‌کنان و استرجاع [إِنَّا للهِ وإِنَّا إِلَيهِ رَاجِعُونَ] گویان به شتاب آمد و بر در خانه آن حضرت ایستاد، پس گفت:

رَحِمَكَ اللهُ يَا أَبَا الْحَسَنِ، كُنْتَ أَوَّلَ الْقَوْمِ إِسْلاماً، وَأَخْلَصَهُمْ إِيماناً، وَأَشَدَّهُمْ يَقِيناً، وَأَخْوَفَهُمْ لِلّٰهِ

خدا رحمتت کند ای ابوالحسن، تو اولین نفر امّت در گرویدن به اسلام و خالص‌ترینشان در ایمان و سخت‌ترینشان در یقین و ترسنده‌ترینشان از خدا بودی.

و بسیاری از فضائل آن حضرت را نزدیک به این عباراتی که در همین زیارت است برشمرد، پس اگر در این روز یعنی روز شهادت هم خوانده شود مناسب است و اصل آن کلمات را که به جای زیارت روز شهادت است در کتاب «هدية» ذکر کرده‌ام، هرکه خواهد به آن کتاب مراجعه کند.

بدان که ما پیش از این در ضمن اعمال شب مبعث کلامی از «سفرنامه ابن بطوطه» نقل کردیم که به این روضه شریفه (صلوات الله علىٰ مشرّفها) مربوط بود، شایسته است به آنجا رجوع شود.